Abstract

This study was designed to determine the effect of total mixed ration (TMR) using two different fiber or roughage sources, use of oil palm frond compared with napier grass (Pennisetum purpureum) and the effects of supplementation of by-pass fat in the diet of fattening cattle on growth, carcass yield and economically. Sixteen crossbred beef cattle, over 50% of European breed were used in this experiment by design 2x2 factorial in RCBD. Animal were designed to receive 4 treatments in the experiment, TMR using the oil palm frond (OPF) as a source of fiber (T1), TMR using the OPF as a source of fiber and supplemented with bypass fat at 5% of the diet (T2), TMR using napier grass as a source of fiber (T3) and TMR using napier grass as a source of fiber supplemented with bypass fat 5% of the diet (T4). The experimental diets was fed ad libitum for 235 days. The results shown that the use of OPF in TMR was increased feed intake compare to the use of napier grass in TMR. But the use of napier grass in TMR was show with growth rates better than use OPF in TMR, although the TMR was similar chemical composition. The supplementation of bypass fat produced from crude palm oil and animal fat in the diet was no impact on the feed intake and growth of cattle. The combination of TMR using the OPF or napier grass with the by pass fat did not effected to the percentage of beef carcasses, percentage of different parts of the carcass and the tenderness of the meat. The by pass fat supplementation was effected to the chemical composition of meat, by lower moisture, crude protein and ash. The TMR using the napier grass was effected to the higher moisture content of meat. The color of the meat was improved by the bypass fat supplementation, It was found that the brightness (L *) yellowness (b *) and the red (a *) were increase with the bypass fat supplementation. The most of invest cost of this experiments was cattle breed and follow by The highest invest cost of fattening cattle was a group of cattle fed by TMR animal feed. contain OPF as a source of roughage and supplemented with bypass fat. Although feed cost of TMR contained with OPF was cheaper than napier grass, TMR with OPF was intake higher than the napier grass mixture TMR but affect to lower growth rate of cattle, resulted in higher total cost of production. When compare with in 4 treatments, the cattle fed with only TMR contain napier grass that was most profitable. The experiments can be extended to farmers in the South that southern farmers can plant napier grass and used as an ingredient in TMR, it would be beneficial to farmers. If the farmer can reduce the cost of chopped OPF lower than 1 baht per kilogram, it would be beneficial to farmers who use the OPF in feed ingredients of TMR. Using

the OPF or napier grass in TMR were not difference in carcass percentage, the quality of the meat, both chemical composition and tenderness, but affects to the cost of feeding. Transporting live cattle from the south to the slaughterhouse at Rachaburi province was average 1,632.40 baht per head, which was a part of the cost of fattening cattle production. If fattening cattle can not make the grade higher than grade 1, and the profits from the sale will have no more than 7,966 baht per animal, This a part of southern farmers should apply to the activity ceases cattle fattening. Information from this research, could be used as a part of the farmer's decision to join the fattening cattle activity. Although the profit from the fattening cattle system was not much. However, it was a state of affairs in exchange for the uncertain market system and the high risk of selling cattle in South area.

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการวางแผนทคลองผลของอาหารผสมเสร็จ total mixed ration (TMR)ที่ ใช้แหล่งเยื่อใยหรืออาหารหยาบผสมแตกต่างกันจากวัตถดิบสองแหล่งคือการใช้ทางใบปาล์มน้ำมัน ร่วมกับการเปรียบเทียบผลของการเสริมและไม่เสริม เปรียบเทียบกับหญ้าเนเปียร์ในส่วนผสม ใขมันใหลผ่านในอาหารโคขุนต่อการเจริญเติบโต คุณภาพซาก และผลตอบแทนเชิงเศรษฐศาสตร์ ใช้โกเนื้อลูกผสมยุโรปมากกว่า 50% จำนวน 16 ตัว ให้ได้รับอาหารจำนวน 4 สูตรตามแผนการ ทดลองแบบ 2x2 factorial in RCBD อาหารที่ใช้ในการทดลองคือ อาหาร TMR ที่ใช้ทางใบปาล์ม ้น้ำมันเป็นแหล่งเยื่อใย (T1) อาหาร TMR ที่ใช้ทางใบปาล์มเป็นแหล่งเยื่อใยและเสริมด้วยไขมัน ใหลผ่าน 5% ของอาหาร (T2) อาหาร TMR ที่ใช้หญ้าเนเปียร์เป็นแหล่งเยื่อใย (T3) และ อาหาร TMR ที่ใช้หญ้าเนเปียร์เป็นแหล่งเยื่อใยและเสริมด้วยใขมันใหลผ่าน 5% ของอาหาร โคทคลองถูก ้ เลี้ยงด้วยอาหาร อย่างเต็มที่เป็นเวลา 235 วัน จากการทดลองพบว่าการใช้ทางใบปาล์มน้ำมันใน ส่วนผสม TMR มีผลกระตุ้นการกินอาหารของโคได้มากกว่าการใช้หญ้าเนเปียร์ แต่การใช้หญ้าเน จะมีผลให้โคมีอัตราการเจริญเติบโตดีกว่า ถึงแม้อาหารที่ผสมจะมี เปียร์ในส่วนผสม TMR องค์ประกอบทางเคมีใกล้เคียงกัน ส่วนการใช้ไขมันไหลผ่านที่ผลิตจากน้ำมันปาล์มคิบมาเสริมใน อาหารโคขุน พบว่าไม่ส่งผลกระทบกับการกินอาหารหรือการเจริญเติบโตของโค และอาหาร TMR ที่ใช้ทางใบปาล์มน้ำมันผสมเทียบกับการใช้หญ้าเนเปียร์ผสมร่วมกับการเสริมไขมันไหลผ่านครั้งนี้ ไม่มีผลทำให้เปอร์เซ็นต์ซากของโกขุนแตกต่างกัน รวมทั้งชิ้นส่วนต่างๆ ของซาก และองค์ประกอบ ทางเคมี ตลอดทั้งความนุ่มของเนื้อโคด้วย ผลของการเสริมไขมันไหลผ่านจะมีทำให้ความชื้นใน เนื้อน้อยกว่าการไม่มีการเสริม โปรตีนในเนื้อก็น้อยกว่า รวมทั้งเถ้า (ash)ก็น้อยกว่าด้วย โคที่ได้รับ อาหาร TMR ที่มีหญ้าเนเปียร์เป็นส่วนผสมจะมีความชื้นของเนื้อมากกว่าโคที่ใช้ทางใบปาล์มเป็น ส่วนผสม ในส่วนสีของเนื้อโคมีผลดีขึ้นจากการเสริมไขมันไหลผ่านในอาหารโคขุน โดยพบว่าค่า ความสว่าง (L^*) ค่าสีเหลือง (b^*) และค่าสีแคง (a^*) ที่มีค่าสูงขึ้นจากการเสริมไขมันใหลผ่าน การ ทดลองในครั้งนี้มีต้นทุนที่มากที่สุดคือค่าพันธุ์โค ต้นทุนรองลงมาคือค่าอาหาร กลุ่มที่ได้รับอาหาร ผสมเสร็จ TMR ที่มีทางใบปาล์มน้ำมันเป็นแหล่งอาหารหยาบและเสริมไขมันไหลผ่านมีต้นทุน ถึงแม้ราคาอาหารที่ใช้ทางใบปาล์มน้ำมันจะถูกกว่าการใช้หญ้าเนเปียร์ใน ค่าอาหารมากที่สด ส่วนผสมอาหาร TMR แต่ปริมาณการกินที่มากกว่า กลับส่งผลต่อการเจริญเติบโตที่น้อยกว่าการใช้ หญ้าเนเปียร์ ในส่วนผสม TMR จึงมีผลทำให้มีต้นทุนรวมสูงกว่า เมื่อลบกับรายรับแล้วพบว่าโค กลุ่มที่มีผลกำไรมากที่สุดคือ โคที่เลี้ยงค้วยอาหาร TMR ที่ใช้หญ้าเนเปียร์เป็นส่วนผสม และไม่ต้อง จากการทดลองนี้สามารถขยายผลสู่เกษตรกรในภาคใต้ว่าหากเกษตรกรใน เสริมไขมันไหลผ่าน ภาคใต้สามารถปลูกหญ้าเนเปียร์และใช้เป็นส่วนผสมในอาหาร TMR ก็จะส่งผลดีกับเกษตรกร แต่ ถ้าหากสามารถลดต้นทุนเรื่องค่าสับย่อยทางปาล์มน้ำมันให้ต่ำลงได้มากกว่า 1 บาทต่อกิโลกรัมก็จะ ส่งผลดีกับเกษตรกรที่ใช้ทางใบปาล์มน้ำมันในส่วนผสมอาหาร TMR ได้เพราะการใช้ทางใบปาล์ม น้ำมัน หรือหญ้าเนเปียร์ในอาหาร TMR ไม่มีผลแตกต่างกันในเรื่องเปอร์เซ็นต์ซาก คุณภาพของเนื้อ โกขุนทั้งองค์ประกอบทางเคมีและความนุ่ม แต่มีผลต่อต้นทุนในการเลี้ยงโกขุนที่ต่างกัน การ ขนส่งโกขุนมีชีวิตจากพื้นที่ภาคใต้มาที่จังหวัดราชบุรีเพื่อเข้าโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน มีค่าใช้จ่ายเลลี่ย ในการขนส่งตัวละ 1,632.40 บาท ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นต้นทุนในการเลี้ยงโกขุนของเกษตรกร ในภาคใต้แล้วนำมาส่งที่ภาคกลาง ทั้งนี้หากการเลี้ยงโกขุนแล้วไม่สามารถทำเกรดให้สูงขึ้นกว่า เกรด 1 แล้วผลกำไรจากการขายจะได้ไม่เกิน 7,845 บาท จึงเป็นส่วนหนึ่งที่เกษตรกรในภาคใต้ สมควรนำไปใช้ในการดำเนินกิจกรรมกรเลี้ยงโกขุน และข้อมูลจากผลงานวิจัยนี้สามารถใช้เป็น องค์ประกอบในการตัดสินใจเลี้ยงโกขุนในภาคใต้แล้วส่งตลาดสหกรณ์ในภาคกลาง ซึ่งกิจกรรมใน รูปแบบนี้จะมีผลกำไรที่ไม่มากนัก แต่ก็เป็นการลดความเสี่ยงจากภาวะความไม่แน่นอนของตลาด โกขุนและการลดความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้นจากการเลี้ยงโกขุนแล้วหาตลาดไม่ได้ของเกษตรกร ในพื้นที่กาลใต้